Keik rahwas waimo mele sees:
Oh jä meil' armas Jesus.

Oh Jesus, tõest meile jä,
Et Sinno ello meie sees!
Siis meil on õige radda kä,
Mis Sinnust seisab meie ees:
Siis tulgo hinge waenlased
Ehk tulgo ihho kurbtused —
Meil nou ja abbi Jesus.

Soldat saab piiskoppiks.

Õige immelik luggu! ja ûsna tõssi. — Targema rahwal on Preisi Prits wägga tuttaw mees, kellest monda käntsakat agga wägga wisipärrast luggu rägitakse. — Sekord ei olle kûl mitte temmast, agga ommeti ka ühhest teisest pea seddasamma wärki mehhest, wannast Preisi Pritso issast. — Pritsuks hûti tedda Saksama tallopoia kele murde järrele, agga temma pärris ristinimmi olli Pridrik.

Preisi Pritso ehk Pridriko issa Pridrik Willem armastas wägga jahhi peäl käia.

Ükskord pallus tedda ûks rikkas mõisnik, kes temma abbikasa liggema tenia naesterahwa ommale prouaks olli wõtnud, ennese metsa hundi jahhi peäle, ja pallus wägga, et kunningas omma abbikasa ka liggi piddi wõtma. Kunningas lubbas.

Se olli süggise, ni arwata Mihklepäwa ümber, siis läks kunningas omma abbikasaga senna moisa, monda noort peälikkut ja teniat naesterahwast ka kasas, ja peäle sedda weel ûks mees, kedda ûsna seks peti, et ta teistele naljaks ja naeruks piddi ollema. — Sesuggusid nalja-mehhi ehk narrisid, kuida neid ka hûtakse, petakse monnes kunninglikkus maias weel tännapäwani.

Jubba teisel päwal hakkas jahhi-piddo peäle. Nalja-mees, ta nimmi olli Gundling, temma piddi ka metsa minnema. Agga Gundlingil polnud ühtegi himmo teistega jallul olla, leidis metsaâres ühhes kohtas